

Nederlandse jongeren op bezoek bij de paus in Spanje

Veertien Nederlandse jongeren waren afgelopen maand in Spanje op zoek naar avontuur, spirituele diepgang en naar de paus. Ze trokken door de Pyreneeën, bezochten een Mariabedevaartsoord in Torreciudad en liepen mee in de estafetteloop voor de paus.

17-7-2003

De reis werd georganiseerd door Club De Borch uit Amsterdam. Naast ontspannende activiteiten organiseert de club ook activiteiten met een vormend karakter, die zijn toevertrouwd aan het Opus Dei. De deelnemers aan de reis naar Spanje kwamen onder andere uit Amsterdam, Utrecht en Den Haag.

In het echt

De bijeenkomst op 3 mei van de paus met rond een miljoen jongeren in Madrid was een hoogtepunt. “Het was een indrukwekkende ervaring”, aldus Ana Martínez, coördinator van de groep. Als aanloop naar deze ontmoeting werd een estafetteloop gehouden. Jacqueline, student aan de Modeacademie: “We zouden aan een marathon meedoen die werd gehouden op een bepaald stuk snelweg, waar de pausmobiel zou rijden... daar zagen we de marathonlopers met hun vlaggen

aankomen, die wij moesten overnemen. Het was gelukkig maar voor één km die al gauw voor sommigen te zwaar bleek. We bleven wachten op de paus die ruim 45 minuten later langs kwam. Het was een bijzonder moment. Een man die je normaal op tv ziet, zag je gewoon in het echt. Via een radiootje werd de toespraak van de paus op het vliegveld vertaald: op dat moment leerde ik de paus kennen. Ik had niet gedacht dat hij me zo aansprak.”

Harmonieuze lijnen

“Voor het eerst bezochten we ook Torreciudad”, vervolgt Jacqueline. “Er was een prachtig uitzicht naar het water en de bergen. Verderop had je de kerk. Deze bestond gewoon uit bakstenen, maar de manier waarop ze die hebben samengebracht was zo harmonieus, dat decoratie eigenlijk niet echt nodig was. De vele verticale en

horizontale lijnen die er in voor kwamen zorgden al voor genoeg spanning. Je ogen werden geleid naar alle hoeken van de kerk. Maar wat je voorin zag was ook waar je het eerst naar moest kijken. Dit had zoveel te vertellen. Je had daar ook een beeld van een knielende Jozefmaria Escrivá, kijkend naar het altaarstuk met de levensloop van Jezus Christus.”

“We hebben er ook een bedevaart gemaakt. Je zag tijdens het lopen de afbeeldingen op tegels van Jezus’ kruisiging, de droevige geheimen, en verderop een oude kapel waar we even naar binnen liepen. We hadden een kaars aangestoken voor diegenen die wij liefhebben en voor succes op werk- en studiegebied.”

Survival

De dagen dat ze aan de voet van de Pyreneeën verbleven, hebben ze sportieve avonturen beleefd.

Rosanna, eerstejaars Verpleegkunde in Amsterdam was enthousiast over het landschap, de bergen en de steile hellingen, “iets wat in Nederland onbekend is”. Elisabeth vertelt dat “het raften iets spectaculairs was, met heel goede gidsen, iets onvergetelijks, wat ik wil herhalen. De survivalactiviteiten waren voor velen nieuw. Met hulp en begeleiding van anderen deed je het met plezier. Je moest behalve de anderen, ook op jezelf kunnen vertrouwen. Ik was zo blij dat ik mee geweest ben. De dagen erna dacht ik nog vaak aan de leuke momenten. Het was een reis die ik echt niet had willen missen.”
